Dosarul nr. 3-737/2023
2-23043802-12-3-24032023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 iulie 2024

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător specializat pentru
examinarea acțiunilor în contencios administrativ Marcel POPESCU
Grefier Mariana PREPELEAC

examinând în ședință de judecată publică, cauza în contencios administrativ, intentată la acțiunea înaintată de avocatul Rotaru Vitalie în interesele lui ***** către Biroul Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces

1. La 24 martie 2023 *****, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie, a înaintat în instanța de judecată o acțiune în contencios administrativ către Biroul Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație), solicitând: *anularea deciziei Biroului de Migrație și Azil nr. 819/23/DAI din 28 februarie 2023 privind respingerea cererii de azi ca neîntemeiată și ilegală, obligarea Biroului de Migrație și Azi să emită decizie de recunoaștere a statutului de refugiat în privința reclamantului și să-i elibereze documentul constatator al statutului de refugiat și încasarea cheltuielilor de judecată.*
2. În motivarea acțiunii, reclamantul ***** a invocat că nu este de acord cu decizia emisă, o consideră nefondată și neîntemeiată, dat fiind faptul că la emiterea deciziei reclamantul nu a fost audiat în privința riscului de a fi trimis la război de către Federația Rusă, deși în adresa acestuia a parvenit solicitarea de a fi recrutat în forțele armate, fiind respinse arbitrar toate faptele și circumstanțele invocate de către reclamant în motivarea decizie sale de respingere a cererii de azil, deoarece nu le-a combătut prin probe utile, pertinente și concludente, sarcina probațiunii în cazul respectiv aparținând autorității publice pârâte, mai mult decât atât, deși cererea de azil se comunică în scris, în limba de stat a Republicii Moldova, urmând să fie tradusă verbal în limba pe care o cunoaște solicitantul, reclamantului i-a fost înmânată sub semnătură doar decizia în limba de stat, însă nu i-a fost tradusă în limba pe care el o cunoaște.
3. A susținut că reieșind din cele relatate în motivarea soluției, rezultă că Biroul Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) nu a examinat obiectiv sub toate aspectele

circumstanțele pricinii, deoarece prin motivarea soluției, soluția se contrazice cu dispozitivul hotărârii, sau prin motivarea soluției încearcă să-și apere hotărârea adoptată în cauză, nefiind clar ce măsuri au fost întreprinse de autoritatea publică pârâtă în vederea verificării celor invocate în Decizie.

4. A argumentat, reclamantul, că a întrunit condițiile prevăzute de art. 44 al Legii privind azilul, privind acordarea beneficiului dubiului, dat fiind faptul că reclamantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil, toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, în acest sens fiind predat benevol din start pașaportul către Biroul Migrație și Azil, a participat la interviu și la toate procedurile solicitate, declarațiile solicitantului sunt coerente și plauzibile și nu sunt contrazise de informațiile din țara de origine, solicitantul a solicitat azil imediat cum a rupt legătura cu familia sa.

5. A menționat, reclamantul, că autoritatea pârâtă a încălcat prevederile legale, or, aceasta nu a investigat sub nici un aspect acele evenimente care s-au întâmplat după ce reclamantul a părăsit țara și chiar cele care le-a expus ce țin de perioada anterioară sosirii acestuia în Republica Moldova nu țin de cazul lui concret.

6. Prin urmare, reclamantul a înaintat prezenta acțiune în contencios administrativ către Biroul Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

7. Potrivit fișei de repartizare a cererii, acțiunea a fost repartizată la 24 martie 2023, în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) – Tatiana Avasiloaie.

8. Fiindu-i acordat un termen autorității publice pârâte pentru a se expune pe marginea acțiunii de contencios administrativ, la 03 mai 2023 de la Biroul Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) a parvenit referința la cererea de chemare în judecată înaintată de *****, solicitând respingerea acțiunii înaintate ca fiind nefondată.

9. În motivarea poziției sale, autoritatea pârâtă a invocat că ***** este cetățean al Federației Ruse, care a înaintat cererea de azil la 07 octombrie 2022, fiind reținut și plasat în Penitenciarul nr. 13, declarând că s-a născut la ***** în or. *****, este de naționalitate rus și de religie creștină.

10. A indicat că pentru stabilirea identității sale, solicitantul a prezentat la Direcția azil de integrare copia pașaportului național de călătorie seria *****, eliberat la 20 martie 2012, expirat la 20 martie 2022.

11. A menționat că în cadrul interviului, solicitantul a declarat că a plecat legal din Federația Rusă la odihnă în Turcia în luna decembrie a anului 2019, iar la întoarcerea în țara de origine, biletul procurat era cu escală în Ucraina și ratând cursa a hotărât să rămână să viziteze orașele din Ucraina și, drept urmare, a rămas să locuiască în or. Odessa, deoarece i-a plăcut orașul dat. De asemenea, din cauza operațiunilor speciale din Ucraina, la 14 septembrie 2022 solicitantul a hotărât să vină în Republica Moldova, traversând PTF Tudora cu pașaportul expirat, iar la frontieră i-a fost comunicat că este dat în căutare la INTERPOL

de către Federația Rusă, fiind, totodată, reținut de autoritățile Republicii Moldova și deținut la Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău.

12. A precizat că la motivul solicitării azilului în Republica Moldova, reclamantul-solicitant a invocat că este dat în căutare INTERPOL de către autoritățile ruse și are deschis dosar pe numele său în legătură cu depistarea asupra sa de către colaboratorii de poliție din Federația Rusă a substanțelor stupefiante, relatând că a fost reținut de colaboratorii de poliție din Federația Rusă, apoi eliberat sub obligațiunea de a nu părăsi țara, solicitantul susținând că nu a înțeles sensul obligațiunii și a plecat la odihnă în Turcia, după care a plecat și a rămas să locuiască în Ucraina.

13. De asemenea, a menționat că în solicitare reclamantul a indicat că nu dorește să se întoarcă în țara de origine, deoarece la moment în Federația Rusă este declarată mobilizarea bărbaților pentru a fi trimiși să lupte în Ucraina, declarând că a primit înștiințarea de mobilizare pentru a merge la luptă, iar dacă va refuza va fi închis pe un termen de 15 ani.

14. A argumentat că în rezultatul stabilirii motivelor invocate de către solicitantul de azil, s-a apreciat că starea de fapt invocată de el nu constituie acte de persecuție așa cum este reglementată în legislația națională, fapt ce ar duce la neimpunerea examinării a elementului obiectiv.

15. A menționat că, analizând motivele invocate de către solicitantul de azil în ceea ce privește motivul părăsirii țării de origine și solicitării azilului, s-a conchis că acesta a relatat informații destul de vaste ne individualizând nici o acțiune îndreptată asupra sa ce ar prezenta un pericol pentru viața și integritatea personală.

16. A apreciat că solicitantul nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă pentru sine din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo, prin urmare, nu rezultă existența unei temeri întemeiate.

17. Totodată, autoritatea pârâtă a apreciat că solicitantul de azil a părăsit țara de origine în mod legal, având tangență directă cu autoritățile de stat, ceea ce constată faptul că dânsul nu se afla în vizorul autorităților de stat ca o persoană ce ar prezenta un pericol național.

18. Mai mult decât atât, a menționat că solicitantul a invocat că nu dorește să revină în țara de origine din considerentul că pe numele său este intentat un dosar penal fabricat în legătură cu afacerea sa, acest motiv fiind calificat ca un motiv economic, iar dacă persoana se deplasează exclusiv din considerente economice, aceasta este un migrant economic și nu un refugiat.

19. Cu referire la aserțiunea solicitantului precum că riscă să fie deținut pe nedrept, autoritatea pârâtă a susținut că este important de a face o distincție clară între persecuție și pedeapsă prevăzută pentru o infracțiune de drept comun, drept urmare, persoanele ce fug pentru a scăpa de urmăriri sau pedepse pentru astfel de infracțiuni, în mod normal, nu sunt refugiați, or, refugiatul este o victimă, sau o potențială victimă a injustiției și nu o persoană ce fuge de justiție.

20. A menționat că, în defavoarea solicitantului de azil a fost luat în considerare faptul că acesta nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar

deveni intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-a întoarce acolo, s-a apreciat că nu rezultă existența unei temeri întemeiate.

21. În urma celor relatate, a concluzionat că nu sunt suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă că solicitantul de azi să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile Legii privind azilul.

22. În urma analizei rapoartelor prezentate din sursele oficiale publice, autoritatea publică pârâtă a concluzionat faptul că în prezent pe teritoriul Federației Ruse nu se desfășoară conflict armat internațional sau interne, fapt ce ar conduce la aplicarea prevederilor legale, de asemenea s-a constatat că solicitantul de azil nu a fost constrâns să părăsească Federația Rusă într-un mod forțat, iar situația din țara de origine a solicitantului de azil nu prezintă un pericol atât pentru viața, cât și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara sa de origine.

23. Prin încheierea președintelui interimar al Judecătoriei Chișinău din 18 iulie 2024, dat fiind faptul că prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 393/25 din 02 iulie 2024 judecătorul Judecătoriei Chișinău – Tatiana Avasiloaie a fost suspendat din funcție până la adoptarea hotărârii definitive pe cauza penală, s-a dispus redistribuirea cauzei de contencios administrativ înaintate de *****, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, unui alt judecător specializat în materie de contencios administrativ, pentru examinare.

24. Drept urmare, potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, acțiunea de contencios administrativ a fost repartizată la 18 iulie 2024, în mod automat-aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a dosarelor, judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) – Marcel Popescu.

25. Reclamantul în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat în modul prevăzut de lege, însă reprezentantul reclamantului, avocatul Vitalie Rotaru, în cadrul ședinței de judecată a susținut cererea de chemare în judecată pentru motivele de fapt și de drept invocate în aceasta, solicitând admiterea integrală a acțiunii.

26. Reprezentantul autorității publice pârâte Biroul Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) în ședința de judecată a solicitat respingerea integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată pentru motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Aprecierea instanței de judecată:

27. Audiind participanții la proces, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, precum și raportând circumstanțele de fapt și de drept invocate de părți la prevederile legale în domeniu, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată ca fiind admisibilă, dar neîntemeiată și pasibilă respingerii din următoarele considerente:

28. Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, *autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul*

cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

29. Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, *instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.*

30. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, *acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunţat la acţiune sau şi-a retras acţiunea într-un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept sau că între parţi s-a încheiat o tranzacţie de împăcare; c) la aceeaşi sau la altă instanţă de judecată se examinează o acţiune între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; d) acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condiţiile prevăzute la art. 208; g) acţiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerinţelor prevăzute la art. 211 alin. (1) şi (2) şi art. 212 alin. (1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.*

31. Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;
II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;
IV. respectarea procedurii prealabile;
V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

32. Din acțiunea depusă rezultă că reclamantul ***** solicită anularea deciziei Biroului Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) nr. 819/23/DAI din 28 februarie 2023 privind respingerea cererii de azil depuse, ca fiind neîntemeiată și ilegală și obligarea Biroului Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) să emită decizie de recunoaștere a statutului de refugiat în privința reclamantului și să-i elibereze documentul constatator al statutului de refugiat.

33. În conformitate cu art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, *o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);*

34. Potrivit art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, *examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată;*

35. Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în obligare.

36. Actele cauzei atestă că la 23 noiembrie 2022 ***** a depus o cerere de azil la Biroul Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație), din motiv că îi este frică să se întoarcă în țara sa de origine, deoarece la moment în Federația Rusă este declarată mobilizarea bărbaților pentru a fi trimiși să lupte în Ucraina, indicând că a primit înștiințare de mobilizare pentru a merge la luptă, iar dacă va refuza va fi închis pe un termen de 15 ani.

37. Drept rezultat, la 28 februarie 2023 Biroul Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) a emis Decizia nr. 819/23/DAI prin care s-a dispus respingerea cererii de azil (f.d. 9-14).

38. Decizia menționată a fost comunicată reclamantului ***** la 28 februarie 2023, fapt ce se confirmă prin semnătura acestuia pe comunicare anexată la materialele cauzei (f.d. 15).

39. Nefiind de acord cu aceasta, la 24 martie 2023 reclamantul *****, reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie, a înaintat acțiunea în instanța de judecată prin care a solicitat anularea Deciziei nr. 819/23/DAI și obligarea Biroului Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) să emită o decizie de recunoaștere a statutului de refugiat în privința reclamantului și eliberarea documentului constatator al statutului de refugiat.

40. Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, *actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.*

41. Decizia nr. 819/23/DAI din 28 februarie 2023 privind respingerea cererii de azil, în sensul art. 10 și art. 11 Cod administrativ reprezintă un act administrativ individual defavorabil reclamantului, ținând cont de faptul că prin această decizie se respinge în tot acordarea avantajului solicitat.

42. Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, *în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.*

43. Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, *procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.*

44. Potrivit art. 209 alin. (1) Cod administrativ, *(1) acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se*

aplică corespunzător.

45. În conformitate cu art. 61 alin. (1) din Legea nr. 270/2008 privind azilul (în redacția în vigoare la momentul desfășurării activității administrative) *deciziile Direcţiei azil şi integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.*

46. Din sensul normei abordate rezidă că decizia Biroului Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) privind respingerea cererii de azil se atacă direct în instanța de judecată de către solicitant.

47. Același lucru rezultă și din textul comunicării prin care s-a adus la cunoștința solicitantului actul administrativ individual defavorabil contestat, și anume: „*Decizia Direcției azil și integrare poate fi atacată pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile, în termen de 30 de zile de la data comunicării. Plângerea împotriva deciziei se depune la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) pe adresa: mun. Chișinău, str. Kiev 3”.*

48. Așadar, competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

49. Așadar, instanța de judecată apreciază acțiunea ca fiind admisibilă.

50. Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii de contencios administrativ înaintate, reieșind din considerentele ce urmează:

51. Așa cum s-a constatat supra, la 23 noiembrie 2022 reclamantul ***** a depus o cerere de azil în Republica Moldova. În motivarea solicitării, în cadrul interviului, reclamantul-solicitant a invocat că este dat în căutare INTERPOL de către autoritățile ruse și are deschis dosar pe numele său în legătură cu depistarea asupra sa de către colaboratorii de poliție din Federația Rusă a substanțelor stupefiante, susținând că a fost reținut de colaboratorii de poliție din Federația Rusă, apoi eliberat sub obligațiunea de a nu părăsi țara, iar dat fiind faptul că acesta nu a înțeles sensul obligațiunii și a plecat la odihnă în Turcia, după care a plecat și a rămas să locuiască în Ucraina. A mai susținut, reclamantul-solicitant, că nu dorește să se întoarcă în țara de origine, deoarece la moment în Federația Rusă este declarată mobilizarea bărbaților pentru a fi trimiși să lupte în Ucraina, precizând că a primit înștiințare de mobilizare pentru a merge la luptă.

52. La 28 februarie 2023, în legătură cu cererea de azil a reclamantului *****, autoritatea publică Biroul Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) a emis Decizia nr. 819/23/DAI prin care a respins cererea de azil a reclamantului ca neîntrunind condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art. 19 al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

53. Din motivarea deciziei, s-a reținut că în urma analizei rapoartelor prezentate de sursele oficiale publice s-a concluzionat faptul că în prezent pe teritoriul Federației Ruse nu se desfășoară conflict armat internațional sau intern, solicitantul de azil nu a fost constrâns să

părăsească Federația Rusă într-un mod forțat, iar situația din țara de origine a solicitantului de azil nu prezintă un pericol atât pentru viața, cât și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

54. În conformitate cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.*

55. În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că prin Decizia nr. 819/23/DAI din 28 februarie 2023 Biroul Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) a respins cererea de azil depusă de *****.

56. În contextul pretențiilor deduse instanța de judecată reține că art. 3 al Legii privind azilul în Republica Moldova definește următoarele noțiuni pertinente:

azil – instituţie juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecţie, recunoscîndu-i statutul de refugiat şi acordîndu-i protecţie umanitară, protecţie temporară sau azil politic;

azil politic – protecţie excepţională acordată străinului de către Preşedintele Republicii Moldova;

beneficiar de protecţie internaţională – cetățean străin sau apatrid căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat sau i s-a acordat protecţie umanitară, astfel cum sînt definite la art. 17 şi 19;

cerere de azil – manifestare de voinţă, exprimată în scris sau oral în faţa autorităţilor competente, din care să rezulte că se solicită o formă de protecţie pe teritoriul Republicii Moldova;

persoane strămutate – străini nevoiţi să-şi părăsească ţara sau regiunea de origine, care nu se pot întoarce în condiţii de siguranţă datorită situaţiei ce persistă în acea ţară sau regiune şi care se pot încadra în domeniul de aplicare a art. 1 (A) din Convenţia de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951 sau altor instrumente naţionale ori internaţionale prin care se acordă protecţie internaţională, în special:

a) persoane care au părăsit zone de conflict armat sau de violenţă endemică;

b) persoane care sînt expuse vătămărilor grave în sensul art. 45 sau care au fost victime ale încălcărilor sistematice sau generalizate ale drepturilor lor;

procedură de azil – totalitate a actelor şi acţiunilor îndeplinite, precum şi activităţilor desfăşurate de autorităţile competente, în vederea acordării unei forme de protecţie pe teritoriul Republicii Moldova;

protecție internațională – statut de refugiat și statut conferit prin protecție umanitară, definite la art. 17 și 19;

protecție umanitară – formă de protecție acordată, conform art. 19, cetățeanului străin sau apatridului din alte motive decît cele prevăzute de Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951;

solicitant sau solicitant de azil – străinul care a depus o cerere de azil, nesoluţionată încă prin decizie irevocabilă;

statut de refugiat – formă de protecţie, recunoscută de Republica Moldova, a cetăţeanului străin sau apatridului care întruneşte condiţiile prevăzute în Convenţia privind statutul refugiaţilor, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, precum şi în Protocolul privind statutul refugiaţilor din 31 ianuarie 1967;

ţară de origine – ţară al cărei cetăţean este străinul sau, dacă acesta deţine multiple cetăţenii, fiecare ţară al cărei cetăţean este, iar în cazul apatridului, ţara în care acesta îşi avea domiciliul legal şi obişnuit.

57. Conform art. 17 alin. (1) Legea privind azilul în Republica Moldova, nr. 270 din 18 decembrie 2008, *statutul de refugiat se recunoaşte, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinând nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.*

58. Conform art. 19 Legea privind azilul în Republica Moldova, *protecţia umanitară se acordă străinului care nu îndeplineşte condiţiile pentru recunoaşterea statutului de refugiat, dar în a cărui privinţă există motive serioase şi întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în ţara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) şi nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu doreşte să obţină protecţia respectivei ţări.*

59. Conform art. 42 alin. alin. (1) și (2) Legea privind azilul în Republica Moldova, *(1) la soluționarea cererilor de azil, autorităţile competente investighează din oficiu orice împrejurare de fapt şi de drept care ar putea conduce la soluţionarea cauzei, chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menţionată expres în cererea de azil sau în plângere. (2) La soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente au obligația să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia.*

60. Conform art. 43 Legea privind azilul în Republica Moldova, *(1) Cererile de azil sînt examinate în mod individual, obiectiv şi imparţial de către un personal calificat, care cunoaşte standardele relevante aplicabile în domeniul legislaţiei privind azilul. (2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informaţiile precise şi actualizate din surse diferite despre situaţia generală din ţara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situaţiei lui personale. (3) Motivele de acordare a unei forme de protecţie, în condiţiile prezentei legi, se examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiţiei de refugiat şi aflării în una din situaţiile pentru care se acordă protecţie umanitară. (4) Cererile de acordare a protecţiei temporare se examinează în conformitate cu art.22-27.*

61. Conform art. 44 Legea privind azilul în Republica Moldova*, atunci când o parte din motive sau când toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de*

protecţie, nu sânt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sânt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii: a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-şi susţine cererea de azil; b) toate elementele relevante aflate la dispoziţia solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil; c) declaraţiile solicitantului sânt considerate coerente şi plauzibile şi nu sânt contrazise de informaţiile din ţara de origine, relevante pentru cazul acestuia; d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate; e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

62. Conform art. 45 Legea privind azilul în Republica Moldova*, (1) actele considerate ca fiind o persecuție, în sensul art. 17, trebuie: a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art. 15 alin. (2) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XII din 24 iulie 1997; b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sânt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menţionată la lit. a). (2) Actele de persecuție care pot fi calificate ca atare potrivit alin. (1) pot să ia forma: a) actelor de violență fizică şi psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; b) măsurilor legale, administrative, polițienești şi/sau judiciare care sânt discriminatorii sau care sânt aplicate într-o manieră discriminatorie; c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporționate; d) imposibilității rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporționate; e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârşirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17; f) abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva minorilor. (3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situații: a) existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției; b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine; c) amenințarea gravă şi individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.*

63. Conform art. 48 Legea privind azilul în Republica Moldova*, la evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autorităţile competente trebuie să se bazeze atât pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii ţării de origine, cât şi pe cele care s-au desfăşurat ulterior părăsirii ţării sale de origine. O temere bine întemeiată de persecuţie sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acţiuni exercitate de solicitant după părăsirea ţării de origine, în special, în cazul în care s-a stabilit că acţiunile respective constituie expresia şi continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în ţara de origine.*

64. Conform art. 63 alin. (2) lit. a) Legea privind azilul în Republica Moldova*, cererea de azil este considerată evident nefondată dacă solicitantul a făcut declarații incoerente, contradictorii, puțin plauzibile sau insuficiente, care fac, în mod cert, neconvingătoare afirmația sa că a fost supus unor persecuții.*

65. Instanța de judecată reține că prin noțiunea de azil se înțelege o instituție juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecție, recunoscându-i statutul de refugiat și acordându-i protecție umanitară, protecție temporară sau azil politic.

66. Astfel, se constată că pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură, este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

67. De asemenea, se impune necesitatea stabilirii dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției în țara în care s-ar reîntoarce, or, existența unui sistem organizat de violări evidente ale drepturilor omului într-o țară neconstituind un motiv suficient pentru a stabilit că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție.

68. Instanța de judecată reține că ***** s-a născut la ***** în or. *****, Federația Rusă, este de naționalitate rus și de religie creștină.

69. Totodată, se reține că în cadrul interviului susținut la Biroul de Migrație și Azil odată cu depunerea cererii de azil, reclamantul a declarat că a plecat legal din Federația Rusă la odihnă în luna decembrie a anului 2-19, iar la întoarcerea în țara de origine biletul procurat era cu escală în Ucraina, iar din motiv că a ratat cursa, a rămas să viziteze orașele din Ucraina și în final, a rămas să locuiască în or. Odessa.

70. A declarat că din cauza operațiunilor speciale din Ucraina, la 14 septembrie 2022 reclamantul a hotărât să vină în Republica Moldova, traversând PTF Tudora cu pașaportul expirat, iar la frontieră i-a fost comunicat că este dat în căutare INTERPOL de către Federația Rusă, fiind, totodată, reținut de autoritățile Republicii Moldova și deținut la Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău.

71. A invocat că este dat în căutare INTERPOL de către autoritățile ruse și are deschis dosar pe numele său în legătură cu depistarea asupra sa de către colaboratorii de poliție din Federația Rusă a substanțelor stupefiante, fiind reținut iar apoi eliberat sub obligațiunea de a nu părăsi țara și dat fiind faptul că acesta nu a înțeles sensul obligațiunii, a plecat la odihnă în Turcia, după care a plecat și rămas să locuiască în Ucraina.

72. A menționat că nu dorește să se întoarcă în țara de origine, deoarece la moment în Federația Rusă este declarată mobilizarea bărbaților pentru a fi trimiși să lupte în Ucraina, precizând că a primit înștiințarea de mobilizare pentru a merge la luptă, iar dacă refuză va fi închis pe un termen de 15 ani.

73. Prin decizia nr. 819/23/DAI din 28 februarie 2023 Biroul Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) a respins cererea de azil depusă de *****.

74. Raportând dispozițiile legale citate la circumstanțele speței instanța de judecată conchide că în speță nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantului în contextul în care instanța a constatat că în speță reclamantul nu a justificat iminența persecutării sale în tara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art. 47 al legii sus-indicate și, iminent, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantei de a fi persecutată sau existența riscului real de a fi supusă unor vătămări grave în tara de origine.

75. În contextul în care în speță nu au fost întrunite condițiile art. 44 Legea privind azilul în Republica Moldova, instanța de judecată conchide că în speță nu există temeiuri pentru interpretarea dubiilor în beneficiul reclamantului.

76. Din materialele cauzei rezultă în mod cert că reclamantul a părăsit țara de origine în mod legal, având tangență directă cu autoritățile de stat, nefiind constrâns în mod forțat sau prin intermediul unor acțiuni ale autorităților de stat să care prezintă pericol pentru sănătatea și siguranța acestuia să plece din țara de origine, or, după cum a declarat însuși reclamantul, acesta a plecat din țara de origine la odihnă.

77. Cât privește argumentul reclamantului precum că nu dorește să se întoarcă în țara de origine, deoarece la moment în Federația Rusă este declarată mobilizarea bărbaților pentru a fi trimiși să lupte în Ucraina, instanța de judecată reține acest argument ca fiind unul pur declarativ și neprobat, mai mult decât atât, instanța reține întemeiat argumentul autorității publice pârâte precum că în prezent pe teritoriul Federației Ruse nu se desfășoară un conflict armat internațional sau intern.

78. Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, *examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e)*.

79. În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

80. Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

81. Așadar, reieșind din cele enunțate, instanța constată că decizia contestată privind respingerea

cererii de azil a lui ***** este legală și întemeiată, or, cetățeanul străin ***** nu a probat faptul supunerii persecuției în țara de origine, iar situația din țara de origine a reclamantului nu prezintă pericol atât pentru viața, cât și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

82. Evaluând starea de fapt și de drept constatată în cadrul dezbaterilor judecătorești, instanța de judecată, reieșind din circumstanțele de fapt constatate, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de ***** către Biroul Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, or, autoritatea pârâtă, prin argumentele și probele anexate la materialele cauzei a demonstrat legalitatea actului contestat, pe când reclamantul nu a invocat în susținerea poziției sale probe pertinente, concludente și utile, care în ansamblul lor ar dovedi necesitatea anulării actului administrativ contestat și, respectiv, necesitatea emiterii actului administrativ individual favorabil.

83. Conform art. 224 alin. (1) lit. f), art. 231 și art. 232 Cod administrativ, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge, ca neîntemeiată, acțiunea înaintată de avocatul Rotaru Vitalie în interesele lui ***** către Biroul Migrație și Azil (Inspectoratul General pentru Migrație) privind obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Hotărârea este cu drept de atac, în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, în ordine de apel, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani).

Președintele ședinței,
judecător **Marcel POPESCU**